

1982, 28. února – Sdělení VONS č. 294 „Odvolací řízení s P. Jaroslavem Dukou“ o soudním jednání u Krajského soudu v Plzni s Jaroslavem Dukou odsouzeným Okresním soudem Plzeň-město pro trestný čin maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a o usnesení tohoto soudu potvrzujícím rozsudek prvoinstančního soudu.

Ve dnech 3. a 17. února 1982 se konalo před senátem Krajského soudu v Plzni odvolací řízení s katolickým knězem P. Dominikem Jaroslavem Dukou, členem dominikánského řádu, kterého soud první instance odsoudil 18. 12. 1981 na základě aplikace § 178 (maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi) k odnětí svobody na 15 měsíců nepodmíněně. Senátu předsedal JUDr. Trotík,¹ žalobkyní byla prokurátorka JUDr. Zemanová. Již zcela rutinně nebyl povolen přístup zájemcům z řad přátel obviněného. Do soudní síně směli vejít jen nejbližší příbuzní obviněného a dvě řádové sestry. Ostatní místa zaujali neznámí diváci, pro něž byly předem rezervovány všechny zbývající vstupenky. Senát krajského soudu přes zřejmou nedostatečnost listinných důkazů a svědeckých výpovědí (jediným svědkem v intencích obžaloby byl duševně těžce nemocný muž), na níž se nic nezměnilo ani při odvolacím řízení, původní rozsudek v celém rozsahu potvrdil, a to včetně propadnutí zabavených věcí. Většinou šlo o teologickou literaturu, v některých případech o výpůjčky z veřejných knihoven, jejichž fondy jsou v socialistickém majetku. V úvahu nebyl vzat ani list hlavy katolické církve v našich zemích, arcibiskupa pražského kardinála Františka Tomáška, obsahující sdělení, že některé zabavené knihy, zvláště knihy k bohoslužebným účelům (misál, lekciónár...) vyšly s povolením státního sekretariátu pro věci církevní. Celý rozsah konfiskace není ani znám, neboť na příkaz prokurátorky JUDr. Zemanové byla v zapečetěném bytě P. Duky provedena v lednu 1982 nová domovní prohlídka, po níž byla zřejmě z bytu odnesena všechna bohoslužebná roucha,

řeholní roucha a bohoslužebné náčiní. Odůvodnění rozsudku při odvolacím řízení probíhalo spíš jako ateistická přednáška než jako důstojný právní akt. Uvádělo se v něm mimo jiné, že P. Duka špatně působil na mladé lidi, např. na členy 3. dominikánského řádu. Jeho negativní postoj k socialistickému zřízení byl vyvozen z toho, že „dodržoval zásady Druhého vatikánského koncilu a neuznával organizaci *Pacem in terris*“, a dokonce že „i v práci počas svačiny čítával bibli“.

Tendenčnost celého případu ukazuje, že v něm nešlo o nic jiného, než o izolaci nepohodlného kněze, vědomého si své křesťanské odpovědnosti. Dominik Jaroslav Duka byl 24. 7. 1981 vzat do vazby, měl by tedy být propuštěn 24. 10. 1982. (Viz též sdělení VONS č. 280 a 288.)²

Informace o Chartě 77, r. 5, 1982, č. 2, s. 7–8.

POZNÁMKY

- ¹ Celým jménem JUDr. Antonín Trtík. Viz usnesení Krajského soudu v Plzni ve věci odvolání Jaroslava Duky a jeho rodičů Františka a Anežky Dukových proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-město uložené in: ABS, vyšetrovací spis k případu Jaroslava Duky, sign. V 12555 Plzeň.
- ² Dokumenty č. 281 a 289. K trestnímu stíhání Jaroslava Duky a s ním souvisejícímu trestnímu stíhání Františka Lízny viz dále sdělení VONS č. 257, 292 a 299, dokumenty č. 258, 293 a 300.